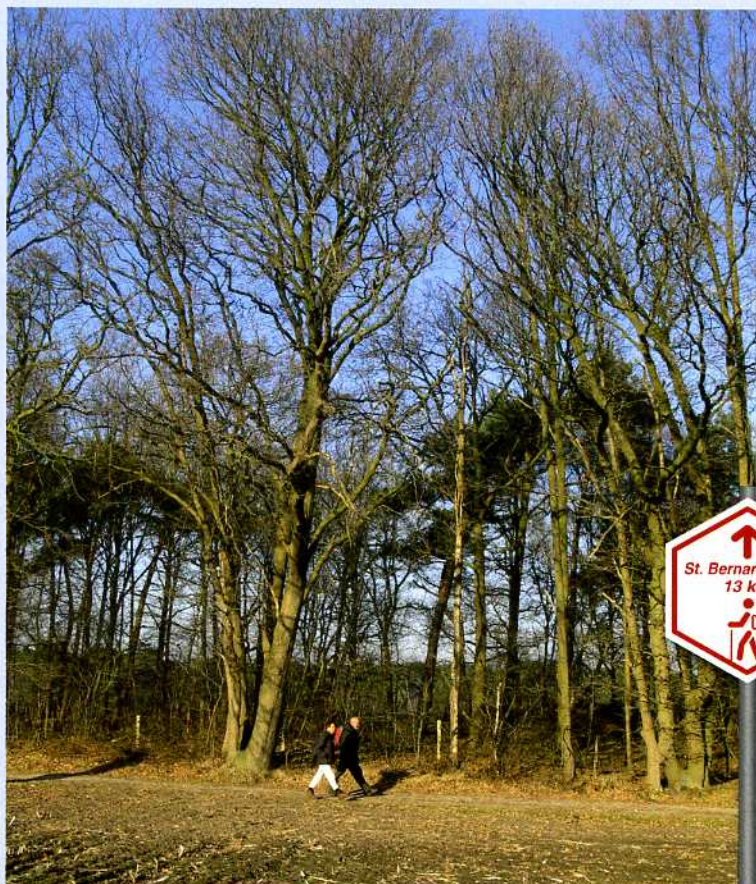

St.-Bernardus-pad

Landschapswandeling

Afstand 13 km

Bewegwijzering: rood

Dit prachtige en zeer gevarieerde wandelpad leidt ons naar Ulicoten. Het vredig landbouwdorpje, net over de grens, is een deel van Baarle-Nassau. Hier gaan we op zoek naar de Sint-Bernarduskapel. Inderdaad "op zoek" want de kapel staat verscholen in een bos, op een heel klein stukje België, dat enkel vanuit Nederland te bereiken is.

We beginnen onze tocht bij fietsknooppunt 17. Vanuit Hoogstraten rijdt u naar Meerle. Bij de splitsing Meer-Meerle houdt u rechts aan. U neemt de derde straat rechts (Heerle, Desta) en vanaf nu volgt u de wegwijzers naar knooppunt 17. Enkele honderden meters voorbij het kruispunt slaat u rechtsaf (Habelaar). Op dit kruispunt is knooppunt 17 en start het St Bernarduspad. U kunt uw wagen parkeren in de berm (1).

We bevinden ons hier op een kruispunt van dreven die teruggaan tot de 19de eeuw. De Gentse industrieel Edouard Jacquemyns zette destijds een grootschalig project op om deze zeer dunbevolkte, onherbergzame streek te ontginnen voor landbouw. Hij kon zeer grote oppervlakten woeste heidegrond verwerven uit het faillissement van de adellijke familie Salm-Salm, de laatste kasteelheren van Hoogstraten, die de hele streek eeuwenlang beheerst hadden. Jacquemyns liet door zijn landarbeiders de heide meter na meter verwijderen en de volstrekt onvruchtbare zandgrond bemesten zodat er landbouwgewassen op te winnen waren. Dit alles gebeurde met steun van de Belgische Staat, die er een middel in zag om een aantal verpauperde werklozen uit de grote steden te werk te stellen. In dat zelfde kader ontstonden trouwens de landbouwkolonies van Wortel en Merksplas, die de staat zelf beheerde (zie wandelingen Wortel kolonie).

Om deze gronden te ontsluiten, liet Jacquemyns dreven trekken door het landschap. Hier staan we dus op één van de kruispunten van deze dreven (meer info in "landbouwproject Heerle" van Stijn Cools).

Rechtsachter zien we de Blauwbossen, eigendom van Stichting Kempens Landschap en sinds kort opengesteld voor wandelaars.

Wij gaan rechtdoor (richting knooppunt 18) en bij de T-splitsing slaan we linksaf de zandweg in. Deze weg daalt licht naar de beek toe, die even verder de grens vormt. Aan onze rechterkant komen we een mooie parktuin voorbij (2). De bewoner was vroeger tuinbouwer en liet bij zijn pensioen zijn domein ombouwen tot de tuin "t Aerts Paradijs" van 3 ha groot. Het domein is trouwens te bezichtigen (bezoek plus koffie € 3). Op de hoek gaan we even

rechts en dan direct naar links. Zo komen we bij "t Klompke", een driehoekig pleintje met een kapelletje.

Even verder komen we op het laatste stukje kasseien van de hele streek. Kasseien op Nederlands grondgebied waren trouwens eerder zeldzaam. Men maakte veeleer gebruik van gebakken kleiklinkers, zoals we er trouwens zo dadelijk zullen zien op het kruispunt bij fietsknooppunt 22.

Hier passeren we trouwens ook palingkwekerij "de Dikke en de Dunne" (3). Op de openingsdagen kunt u hier heerlijk gerookte paling kopen. We vervolgen onze weg rechtdoor richting knooppunt 23 en na 100 m slaan we rechtsaf de zandweg in (Heidreef).

We ontmoeten knooppunt 67 van een Nederlands wandelnetwerk. Hier slaan we linksaf, tussen 2 eiken bosjes, richting knooppunt 64. We steken de baan over en gaan rechts naast de boerderij. Zo komen we op een geplaveide weg, die overgaat in een veldweggetje. Het leidt ons over een beekje en zo verder naar de hoek van een groene afsluiting (sportvelden). Daar slaan we rechtsaf en bij de volgende hoek links.

Door de Bernardusstraat komen we in het dorp van Ulicoten. Aan onze rechterkant staan enkele zitbanken en even verderop rechts is taverne De Kluis. Wij gaan links, passeren de kerk en even verder zien we links de startplaats van de Nederlandse wandeling "De Strumpt" (19 km). Vervolgens zien we aan de linkerkant ook eetcafé "De Kneut" (4).

100 m verder moeten we schuin links de wegwijzer naar de Sint-Bernarduskapel volgen. De kapel zelf komen we een kleine kilometer verder tegen aan onze rechterkant (5), verscholen in een bosje, net over de beek die hier de grens vormt. Nog net in België dus, maar echter niet be-

